

دوی سرعت یا ماراتن؟

میگن وقتی کوهنوردا به بلند ترین کوه ها نگاه میکنند پیش خودشون فکر میکنن امکان نداره بتونیم از این مسیر دشوار بالا بریم اما وقتی اروم اروم به سمت قله گام بر میدارن میبینن که چقد راه آسونه و رسیدن به نوک قله اتفاقا چه لذتی داره... چرا اینو گفتم؟ چون شما توی یک دوی ماراتن وارد شدین و نه دوی سرعت! اینکه اول کار چقد بعضیا تند میدون و انگیزه دارن و به دفعه، اون اول کار، حتی از همه جلوترن، خیلی آینده نگرانه نیست. یه خبر ناراحت کننده میخوام بهتون بدم... دیدن اونهایی که معمولا عقب تر شروع میکنن و حتی دانشگاه های خیلی خوب قبول نمیشن اما گاهی اوقات توی اجتماع از همه جلوتر میزنن... این افراد مدام این حس رو دارن که جوونیمونو به بطالت گذروندیم همش علاف بودیم دنبال کار نرفتیم. این آدمای تو یه سنی به خودشون میان و ناگهان این دسته به طرز عجیبی شروع به دویدن و تلاش میکنن و خیلیاشون به بیزینسمن ها و آدمای موفق تبدیل میشن. پس حواستون باشه اینکه تا اینجا چقد زحمت کشیدی و تند دویدی یا توی دبیرستان چقد درس خوندی حتی ممکنه به یه نفرین تبدیل بشه. به خودت بگو تا اینجا رو دویدم ولی از اینجا به بعد رو تند تر میدوم تا وقتی که به پایان خط مسابقه برسم.

غر بزیند!

دانشمندا متوجه شدن که وقتی پستانداران، بویژه شامپانزها و گوریل ها، با همدیگه روبرو میشن، اولش باهم یه حس غریبی دارن و به هم نزدیک نمیشن. بعد از مدتی شروع میکنن شپش های همدیگرو در آوردن (!!) و این باب دوستی و آشنایی شون میشه که بهش میگن " affiliative behavior "

این کار باعث میشه اکسی توسین در بدنشون ترشح و در نهایت احساس صمیمیت بینشون ایجاد بشه. ما ادما هم اینو داریم. البته خوشبختانه ماها شپش نداریم که بخوایم اینکارو انجام بدیم! بلکه affiliative

behavior ما یک مدل دیگست... دیدین وقتی ادما وارد یه جمع بزرگ میشن مثلا توی مهمونی های شلوغ شروع میکنن صحبت کردن؟ از فلان سریال تلویزیون گرفته تا استقلال و پرسپولیس و سوتی اون مجری معروفه و...

اینها همون affiliative behavior هاست که برای به اصطلاح آب شدن یخ صحبت و ایجاد حس مثبت استفاده میشن. البته این سطح از صحبت معمولا واسه افراد درسخونده تر و باهوش جامعه یکم سطحیه.

خب پس affiliative behavior شون چجوریه؟ درسته... نق زدن!!

ای بابا مهندسا که همش بیکارن...

مگه چقد حقوق میدن؟ کو کار اخه تو این وضع...

اینهمه درس خوندم که بیایم این دانشگاه؟؟ کاش ما هم میرفتیم تو بازار و...

فلان استاد که درس دادن بلد نیست این درس که به کارمون نیاد.

توی جمع های دانشجویی مدام از اینجور پیامار و بدل میشه.

پس یه پیام دیگه واسه شروع کارتون: وقتی دیدین دانشجوها دارن غر میزنن این حرفارو به عنوان فکت یا حقیقت نبینین بلکه برای ایجاد اون حس صمیمیت یا خودمونی تر کردن جمع به عنوان ادمایی که از جمع های مختلف هستین ببینید... (همون affiliative behavior) البته این غر زدنا اگه جدی گرفته بشن میتونن خیلی بازدهی تلاش ما رو کم کنند. در صورتیکه این جملات به هیچ عنوان مضر نیست و البته باعث ایجاد همون حس خوشایند دوستانه در دو طرف میشه. به عنوان توصیه اخر اینم بدوینن که قرار هم نیست همیشه عالی باشین. اگه زمانی حس کردین که عقب افتادین یا تا اینجا خیلی خوب نبودین، بدوینن که این مسابقه دوی سرعت نیست، بلکه ماراتنه و هنوز خیلی وقت داری. در آخر حتما بدویند میخواید ۴ سال دیگه کجا باشید و از لحظه به لحظه دوران کارشناسیتون لذت ببرید!!